

РЕШЕНИЕ

№ 448

гр. София, 03.02.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 12.01.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Василева, като разгледа дело номер **5798** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.14 ал.4 от Закона за камарите на архитектите и И. в И. П. /ЗКАИИП/.

Образувано е по жалба на П. С. Г. от гр.П срещу решение по т.4.4 от протокол №70 от заседание на Управителния С. на К. на И. в И. П. /КИИП/, проведено на 25.06.2010г. С обжалваното решение се отписват от регистъра на КИИП всички инженери, притежаващи удостоверения за проектантска правоспособност по част «Пожарна безопасност» и вписани до 04.12.2009г., сред които попада и жалбоподателят.

Жалбоподателят моли за отмяна на административния акт като незаконосъобразен. Сочи, че е придобил образователно-квалификационна степен магистър по специалността Пожарна и аварийна безопасност в Академията на МВР през 2006г. Твърди, че специалността попада в областта на техническите науки, както и че Академията на МВР е надлежно акредитирано учебно заведение. Счита, че не са налице нито фактически, нито правни основания за отписването му от регистъра на КИИП, както и че са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Претендира възстановяване на направените по делото разноски.

Ответникът - Управителният С. на К. на И. в И. П., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Излага доводи, че решението е прието във връзка с измененията на Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. С предвидената в наредбата нова част „Противопожарна безопасност” от

инвестиционните проекти възниква необходимостта да се уреди кои проектанти и при какви условия ще изработват тази част. Счита, че възпитаниците на Академията на МВР са професионално обучени и подготвени само за нуждите на МВР и нямат гражданска специалност. Счита, че професионалната квалификация на вписаните като проектанти лица, завършили Академията на МВР, няма връзка с И. П.. Твърди, че към момента на дипломирането на жалбоподателя Академията на МВР не е била акредитирана за обучение по тази специалност. Счита, че оспореното решение отговаря на изискването за форма на индивидуален административен акт и не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на оспорване, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят притежава Диплома за висше образование рег.№8105/2006г., придобито в Академията на МВР, Факултет „Пожарна и аварийна безопасност”, с образователно-квалификационна степен магистър и професионална квалификация „Инженер по пожарна и аварийна безопасност”.

Жалбоподателят е включен в списъка на лицата с ограничена проектантска правоспособност с протоколно решение на УС на КИИП от 01/2008г., за което му е издадено Удостоверение за проектантска правоспособност с рег.№11130.

На 25.06.2010г.е проведено заседание на УС на КИИП, стенограмата от което е представена по делото . По т.4. от дневния ред е проведено обсъждане относно новата част „Противопожарна безопасност” от инвестиционните проекти, предвидена с изменението на Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти и наредба № Из-1971 от 23.10.2009г. за строително-технологични правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар., при което са взети общо шест решения. Процесното решение е №4 по точка 4 от дневния ред. Мотивът за приемането му е, че правилата за осигуряване на пожарна безопасност са добре познати на проектантите по останалите части от инвестиционните проекти, поради което не се налага те да бъдат изготвяни непременно от инженер по пожарната и аварийна безопасност. Първоначално е предложено от регистъра да бъдат отписани проектантите, завършили Академията на МВР по тази специалност и вписани преди 04.12.2009г. След уточнението, че от общо около 40 вписани проектанта 30 са завършили Академията на МВР, а останалите имат и друга гражданска специалност, по която могат да продължат да извършват проектантска дейност, е взето решение да се отпишат от регистъра всички, вписани преди 04.12.2009г., от която дата е изменението на Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. Отписването се счита от 01.07.2010г. След това е проведено обсъждане на какви фактически и правни основания да бъдат отписани тези проектанти. Взето е решение да се посочи както липсата на акредитация на висшето учебно заведение в областта на техническите

науки, така и това, че са изготвяли и подписвали документи, които са били предназначени за несъществуваща част на инвестиционните проекти . Освен това решение са взети още пет други решения във връзка с изменението на Наредба №4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. Адресатите на обжалваното решение не са посочени в него. Списък с техните имена е оформен като линк към решението, поместено на електронната страница на КИИП.

Представено е писмо с изх.№2010/04.12.2010г. от председателя на Националната агенция за оценяване и акредитация, видно от което за периода 2000-2010г. Академията на МВР е провеждала обучение по акредитирано професионално направление 5.7.Архитектура, строителство и геодезия. За същото професионално направление от 26.03.2010г. е получена и програмна акредитация.

По делото не са представени доказателства жалбоподателят да е изготвял и подписвал документи, които са били предназначени за несъществуваща част на инвестиционните проекти .

С писмо изх.№127 от 06.07.2010г. жалбоподателят е уведомен, че е отписан от регистъра на КИИП и е поканен в 7-дневен срок да върне Удостоверението за проектантска правоспособност и персоналният си печат.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Съдът е длъжен служебно да следи за компетентността на органа, издал оспорения акт, за спазването на установената от закона форма и за спазването на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.229 ал.1 от Закона за устройство на територията физически лица могат да извършват проектантски дейности съобразно придобитата им специалност и образователно-квалификационна степен.

Разпоредбата на чл.7 ал.1 от ЗКАИИП разписва, че лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "магистър", притежават ограничена проектантска правоспособност и могат да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и И. П. след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камара.

На основание чл. 4.2 от Устава на КИИП Общото събрание на КИИП, проведено на 01.05.2004 г. , е приело Наредба №2 за проектантската правоспособност на И., регистрирани в К. на И. в И. П.. В чл.1 ал.1 от цитираната наредба, „дописвайки” закона, КИИП е поставила условие професионалната квалификация "инженер" и придобитата специалност да са от направленията, утвърдени в "Класификатора на областите с висше образование и професионалните направления" (ДВ, бр. 64/2002 г.) в областта "Технически науки".

Жалбоподателят е вписан в регистъра на КИИП при действието на всички посочени по-горе правни норми. Предпоставките за ограничена проектантска правоспособност на жалбоподателя са били преценени от КИИП в производството по вписването му в регистъра. Те могат да бъдат отново преценявани, когато възникнат нови фактически обстоятелства. В случая не е налице промяна на фактите, нито на нормативната уредба. А дори и да има нова нормативна уредба се прилагат правилата за обратната сила на нормативен акт съобразно чл.14 от ЗНА. УС на КИИП

незаконосъобразно е преразглеждал предпоставките за вписване на жалбоподателя в регистъра.

С новата т.5 на чл.3 ал.1 от Наредба №4 за обхвата и съдържанието, (обнародвана в ДВ бр.96 от 04.12.2009г., в сила от 05.06.2010г.) се въвежда изискването инвестиционните проекти да съдържат част „Пожарна безопасност“, чийто обхват и съдържание са определени съгласно приложение № 3 от Наредбата за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Наредбата не създава нови правила относно правоспособността на проектантите.

Видно от представената стенограма от заседанието и наведените доводи от ответника целта е да се създаде уредба кои лица при какви условия ще могат да изработват проекти по част „Пожарна безопасност“. Този въпрос предполага приемането на нормативен акт, който да създаде общо правило за поведение, приложимо към индивидуално неопределен кръг субекти и който има нееднократно действие – чл.1а от Закона за нормативните актове /ЗНА/. Систематичният прочит на разпоредбите на ЗКАИИП налага извод, че вписването в регистрите, които се поддържат и актуализират от КИИП и от КАБ, е законово условие за упражняване на проектантска дейност. Следователно и предпоставките за вписване и отписване могат да бъдат само определените в закона като се съблюдава йерархията на нормативните актове съобразно чл.15 от ЗНА.

Вместо това, УС на КИИП е издал индивидуален административен акт, с който е отнел придобити вече права, допускайки съществени нарушения на административно-производствените правила и на целта на закона. Мотивът за вземане на това решение е да се заобиколи разпоредбата на чл.229 ал.1 от ЗУТ.

Освен всичко това, индивидуалният административен акт е издаден при много съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Адресатът на обжалвания акт е посочен общо - „всички, вписани до 04.12.2009г.“ Конкретният адресат може да се установи само след справка в електронната страница на КИИП. Това е нарушение на изискването за форма на индивидуалния административен акт – чл.59 ал.1 т.3 от АПК.

Отписвайки жалбоподателя от регистъра, при това считано от 01.07.2010г. - преди да му е съобщено решението и да му е дадена възможност да защити правата си, УС на КИИП е допуснал предварително изпълнение на индивидуален административен акт без да обоснове предпоставките на чл.60 от АПК.

Посоченото фактическо основание „изготвяли и подписвали документи, които са били предназначени за несъществуваща част на инвестиционните проекти“ е недоказано и не съответства на правната норма, под която е подведено – чл.14 ал.4 т.2 от ЗКАИИП.

Посоченото фактическо и правно основание на чл.1 ал.1 от Наредба №2 за проектантската правоспособност на И. (при вписването в регистрите не е било спазено условието специалността, придобита във висшето учебно заведение, да е акредитирана в областта „Технически науки“) противоречи на материалния закон. Съгласно Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалност «Пожарна и аварийна безопасност» тази специалност е от професионално направление с шифър 5.7. «Архитектура, строителство и геодезия», което съгласно Класификатора на областите на висше образование и професионални направления

попада в област с шифър 5.»Технически науки». Съгласно чл.76 ал.1 и ал.2 от Закона за висшето образование акредитацията на висшите учебни заведения е институционална и програмна като програмната акредитация се дава по искане на учебното заведение и след получаване на институционалната. Академията на МВР е получила програмна акредитация на 26.03. 2010г., а институционалната акредитация е от 2000г., видно от писмото на председателя на Националната агенция по оценяване и акредитация. Никъде в ЗКАИИП не е поставено изискване проектантите да са със специалност с програмна акредитация. УС на КИИП не е отграничил институционалната от програмна акредитация и не е интерпретирал правилно фактите. Обвързвайки предпоставките за проектантска правоспособност с програмната акредитация на Академията на МВР, УС на КИИП е действал в противоречие и със законовите разпоредби.

Посочените многобройни и тежки нарушения на материалния закон и на производствените правила опорочават административния акт до степен на нищожност и са основание за отмяната му съгласно чл.146 т.4 и т.4 от АПК. Съгласно чл.168 ал.2 от АПК съдът обявява нищожност на акта, дори да липсва искане за това.

При този изход на правния спор разноските са в тежест на ответника. УС на КИИП следва да заплати на жалбоподателя от бюджета на К. сумата 510 лева, представляваща направени разходи за възнаграждение на процесуален представител и държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.3 от АПК Административен съд С.-град, 38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО, по жалба на П. С. Г. от гр.П, решение по т.4.4 от протокол №70 от заседание на Управителния С. на К. на И. в И. П., проведено на 25.06.2010г.

ОСЪЖДА К. на И. в И. П. да заплати на П. С. Г. от гр.П сумата 510 (петстотин и десет) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.